

Στά Ίχνη
τῶν Ἀγίων

Ἁγία Βαρβάρα (4 Δεκεμβρίου)

Εἶδατε ποτέ, παιδιά, νά ἀνατέλει ὁ ἥλιος; Εἶναι μιά πολύ ὁμορφη στιγμή μέσα στή φύση! Ὅπως ὑπέροχη εἶναι καί ἡ ὥρα τῆς δύσης· αὐτή τήν ὁμορφιά μπορούμε νά τήν ἀπολαμβάνουμε καθημερινά, γιατί κάθε μέρα ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καί δύει.

Σχεδόν καθημερινά ἀνατέλλουν ἐπίσης στή γῆ μας -ὄχι στό σπέρμα τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλά στό σπέρμα τῆς κοινωνίας- καί διάφοροι ἄλλοι «ἀστέρες», πού λάμπουν μέσ στή δόξα τους: ἡθοποιοί, τραγουδιστές, ποδοσφαιριστές, πρωταθλητές... Ὅλοι μιλοῦν γι' αὐτούς, ζητοῦν τ' αὐτόγραφέ τους, μιμοῦνται τό ντύσιμο καί τό χτένισμά τους, κρεμοῦν σπούς τοίχους τῶν δωματίων τίς ἀφίσεις τους... Δέν τούς θαυμάζουν μόνο, τούς λατρεύουν σάν θεούς! Εἶναι ἔτοιμοι νά πέσουν νά τούς προσκυνήσουν, τό θεωροῦν μεγάλη τιμή καί μόνο νά τούς ἀγγίξουν! Περνᾷ ὅμως λίγος καιρός καί -τί παράξενο!- δέν τούς θυμᾶται πλέον κανείς. Γρήγορα δύουν αὐτά τά ἀστέρια καί δέν ἀνατέλλουν ξανά. Αὐτό συμβαίνει στή συντριπτική πλειοψηφία τους. Ἀφοῦ γίνει θόρυβος πολὺς γύρω ἀπό τό ὄνομά τους καί βγάλουν τά κέρδη τους ὅσοι τούς προβάλλουν, μετὰ ἐμφανίζονται -πάλι

γιά λίγο- «νέοι αστέρες» για να υπάρχουν... και «νέα κέρδη»! Έτσι συμβαίνει, παιδιά, σίς κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων. Τό θλιβερό ὅμως εἶναι ὅτι αὐτά τ' ἀστέρια, πού για λίγο ἀνατέλλουν καί για πάντα δύουν, ἔχουν καί στή δική σας τήν καρδιά ἴσως μιὰ πρώτη θέση· τούς συναντοῦμε μέσ στό δωμάτιό σας, τούς ἀφήνετε νά ἐπηρεάζουν τή ζωή σας...

Ἄν θέλατε νά δοκιμάσετε νά βάλετε στήν καρδιά σας κάποιους ἄλλους **«ἄδυτους ἀστέρες»**... Δέν χάνουν τό φῶς τους ὅσο κι ἂν περνοῦν ὄχι μόνο τά χρόνια ἀλλά καί οἱ αἰῶνες! Ὁ **οὐρανός τῆς Ἐκκλησίας** μας εἶναι γεμάτος μέ τέτοια ἀστέρια. Ἀφήστε τα νά ρίξουν καί στή δική σας ζωή ἀπό τό φῶς τους· εἶναι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ πού δέν δύει ποτέ!

Σπαταλᾶτε, παιδιά, τόσο χρόνο στό διαδίκτυο, μπροστά στήν ὀθόνη τῆς τηλεόρασης ἢ ἀκόμη καί στό κινητό σας... Δῶστε λίγο ἀπό τόν χρόνο σας νά μάθετε πῶς ἔζησαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, τί λογῆς ἄνθρωποι ἦταν, πόσο πολύ ἀγάπησαν τόν Χριστό! **Κάθε μέρα γιορτάζουν** ὄχι ἓνας, ἀλλά πολλοί ἅγιοι! Ἄν τούς κάνετε φίλους σας, ἂν μένατε λίγο στή συντροφιά τους, ἡ κάθε σας μέρα θά εἶχε φῶς Χριστοῦ! Σᾶς ἀρέσει νά κάνετε φίλους· ἀκόμη καί στό facebook, παρότι αὐτό ἐγκυμονεῖ για σᾶς πολλούς κινδύνους... Ἀνοίξτε, λοιπόν, καί μιὰ ἀλλιώτικη σελίδα καί κάντε ἀμέτρητους -ἄγνωστους μέχρι χθές- φίλους, πού θά μπορεῖτε ὅμως ἄφοβα νά τούς ἐμπιστευθεῖτε! **Κάντε φίλους σας τούς ἁγίους τ' οὐρανοῦ!**

Σήμερα ἐλᾶτε νά γνωρίσουμε μαζί μιὰ νεαρή μεγαλομάρτυρα. Τήν τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας σίς **4 Δεκεμβρίου**. «Τριαντάφυλλο ἀπό ἀγκαθωτό θάμνο» θά μπορούσαμε νά τή χαρακτηρίσουμε. Ξέρετε γιατί; Θά τό καταλάβετε παρακολουθώντας τήν ἱστορία της.

Ἡ Βαρβάρα ἦταν ἡ **μοναχοκόρη** ἑνός πλούσιου **εἰδωλόλατρη ἄρχοντα, τοῦ Διοσκόρου**. Διακρινόταν για τήν **εὐφυΐα** καί τήν **ὁμορφιά** της. Για νά τήν ἀσφαλίσει ὁ πατέρας της σά χρόνια τῆς

νιότης της, ἔκτισε γι' αὐτήν ἕναν πολυτελῆ **πύργο**. Ἐκεῖ τὴν ἔβαλε νά κατοικεῖ κάτω ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ παρακολούθηση ἔμπιστων προσώπων, φροντίζοντας παράλληλα νά ὁλοκληρωθεῖ ἡ μόρφωσή της.

Μέσα στὴν ἀπομόνωση τοῦ πύργου της ἡ Βαρβάρα εἶχε τὴν εὐτυχία νά πραγματοποιήσῃ **τὴ μεγαλύτερη συνάντηση τῆς ζωῆς της: γνώρισε τὸν Χριστό**. Ἀνήσυχο πνεῦμα καθὼς ἦταν πάντα, δέν μποροῦσε νά λατρεύει τὰ ψεύτικα εἰδῶλα. Ἡ λογικὴ της τὴ βεβαίωσε πὼς κάποιος ἄλλος Θεὸς ὑπάρχει, αὐτὸς πού δημιούργησε τὸν ὑπέροχο κόσμον γύρω της, αὐτὸς πού κυβερνᾷ ἐπὶ αἰῶνες τὰ σύμπαντα. Αὐτόν, λοιπόν, ἐπιθυμοῦσε νά γνωρίσει. Καί ὁ Θεὸς ἀπάντησε στὴν ἐπιθυμία της. Φαίνεται πὼς κάποια ἀπὸ τίς δοῦλες τῆς συνοδίας της ἦταν χριστιανὴ καὶ τὴν ὁδήγησε στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Πίστεψε ἡ Βαρβάρα καὶ ἀγάπησε τὸν Χριστό μέ ὅλη της τὴν καρδιά. Τὸν ἀγάπησε μάλιστα τόσο πού θέλησε σ' Αὐτόν νά ἀφιερῶσιν ὅλη τὴ ζωὴ της.

Ὅταν, λοιπόν, ἔφτασε σὲ ἡλικία γάμου καὶ πλῆθος μνηστήρων ζητοῦσαν τὴν ὁμορφὴ καὶ ἔξυπνη καὶ πλούσια Βαρβάρα νά τὴν κάνουν γυναῖκα τους, ἀρνήθηκε ὅλες τίς προτάσεις πού τῆς ἔγιναν. Παραξενεύτηκε ὁ πατέρας της. Σκέφτηκε μήπως ἡ ἀπομόνωση δέν τῆς εἶχε κάνει καλὸ. Γι' αὐτὸ τῆς ἔδωσε ἐλευθερίαν κινήσεων. Δέν φανταζόταν ὅτι ἡ κόρη του σίς ἐξόδους της θά συχνάζει σὲ συνάξεις χριστιανῶν! Σέ κείνο τὸ διάστημα, ὡστόσο, ἡ **Βαρβάρα κατηχήθηκε καὶ βαπτίστηκε**.

Ἦρθε ὅμως ἡ στιγμή πού ὁ πατέρας της τὰ ἔμαθε ὅλα. Εἶχε δώσει ἐντολὴ νά κτίσουν γιὰ τὴν κόρη του ἕνα λουτρό. Ἐδωσε ὁ ἴδιος τὸ σχέδιο κι ἔπειτα ἀναχώρησε γιὰ μακρινὸ ταξίδι. Ὅταν ὅμως ἐπέστρεψε, εἶδε ἐκπληκτὸς ὅτι σὸ λουτρό εἶχαν κάνει τρία παράθυρα, ἐνῶ σὸ σχέδιο πού τοὺς εἶχε δώσει τὰ παράθυρα ἦταν δύο. Τοῦ ἐξήγησαν ὅτι αὐτὴ τὴν ἐντολὴ ἔλαβαν ἀπὸ τὴ Βαρβάρα. Τὴν καλεῖ ὁ Διόσκορος καὶ ζητᾷ ἐξηγήσεις. Κι αὐτὴ ἀρπάζει τὴν εὐκαιρίαν νά τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὴν πίστιν της. **Τὰ τρία παράθυρα ἦταν σύμβολο**

τῆς Ἁγίας Τριάδας, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, πού εἶναι τρία πρόσωπα -Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιο Πνεῦμα- ἀλλά ἓνας Θεός, ὁ δημιουργός τοῦ κόσμου.

Δέν πρόλαβε νά πεῖ πολλά ἡ νεαρή χριστιανή. Θηρίο ἔγινε ὁ εἰδωλολάτρης πατέρας της. Ἀδύνατον νά συγκρατήσῃ τήν ὀργή του. Καί σάν εἶδε ὅτι ἡ κόρη του ἔμενε ἀμετάπειστη, ἀκλόνητη στήν πίστη της, ἔβγαλε τό ξίφος του κι ὄρμησε ἐναντίον της. Τοῦ ξέφυγε ἡ Βαρβάρα καί δραπετεύσε ἀπό τόν πύργο. Τρέχοντας ἔφτασε στό βουνό καί κρύφτηκε σ' ἓνα σπήλαιο (σύμφωνα μέ ἄλλη ἐκδοχή ἀνοίξε ἓνας βράχος καί κρύφτηκε ἐκεῖ μέσα). Τήν κυνήγησε ὁμως ὁ Διόσκορος καί τή βρῆκε. Τήν ἔπιασε ἀπό τά μαλλιά καί χτυπώντας την, τήν ἔσυρε ὡς τόν τοπικό ἄρχοντα. Τοῦ τήν παρέδωσε γιά νά τή βασανίσει.

Στήν ἀρχή ὁ ἄρχοντας **Μαρκιανός** τήν πῆρε μέ τό καλό. Προσπάθησε νά τῆς ἀλλάξῃ τήν πίστη δελεάζοντάς την μέ μεγάλες ὑποσχέσεις. Μάταια ὁμως. Στά μάτια τῆς Βαρβάρας ἡ δόξα καί οἱ ἀπολαύσεις αὐτῆς τῆς γῆς ἔμοιαζαν σάν ἓνα λουλούδι πού γρήγορα μαραίνεται. Ὅταν εἶδε ὁ εἰδωλολάτρης ἄρχοντας ὅτι δέν κατάφερε τίποτε, σκέφτηκε νά τήν ἀγγίξῃ σ' ἓνα εὐαίσθητο σημεῖο:

- Λυπήσου, ἐπιτέλους, τούς γονεῖς σου!

Μά ἡ νεαρή χριστιανή ἦταν ξεκαθαρισμένη.

- Δέν ἀγαπῶ τούς γονεῖς μου ἄν ἀρνηθῶ τόν Χριστό!

Κατάλαβε ὁ Μαρκιανός ὅτι ἄσκοπα ξοδεύει τά λόγια του καί πέρασε σίς ἀπειλές:

- Τί προτιμᾷς, νά θυσιάσεις στούς θεοούς ἢ νά πεθάνεις μέ σκληρά βασανιστήρια;

- Οἱ δικοί σας θεοί στόμα ἔχουν ἀλλά δέν μιλοῦν, μάτια ἀλλά δέν βλέπουν, μύτες μά δέν ὀσφραίνονται, χέρια ἀλλά δέν ψηλαφοῦν, πόδια ἀλλά δέν περπατοῦν· οὔτε φωνή βγάζουν ἀπό τόν λάρυγγά τους. Πῶς, λοιπόν, νά θυσιάσω στούς ψεύτικους θεοούς σας;

Ἦταν μεγάλη ἡ προσβολή κατὰ τῶν εἰδώλων. Διατάζει ἀμέσως ὁ ἄρχοντας νά μαστιγώσουν τή νεαρή χριστιανή. Κοκκίνισε ἀπό τό

αἷμα ὅλο της τό σῶμα. Κι ἐπιπλέον, παίρνουν ἐντολή οἱ δήμιοι νά τρίβουν τίς πληγές της μέ τρίχινα κουρέλια, γιά νά κάνουν ἀφόρητο τόν πόνο της. «Κατατρόμαξε κι ὁ διάβολος μέ τήν ὑπομονή της!», σημειώνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐνῶ οἱ ἄγγελοι παρακολουθώντας τό μαρτύριό της ετοίμαζαν ὁλοένα λαμπρότερο τό στεφάνι τῆς δόξας της!

Ἀφοῦ τή βασάνισαν ὅσο πιό ἀπάνθρωπα μπορούσαν, τήν ἔριξαν **στή φυλακή**, ὥσπου νά σκεφτοῦν ὀδυνηρότερα μαρτύρια. Τά μεσάνυχτα μέσα σ' ἓνα ὑπέρλαμπρο φῶς τήν ἐπισκέφτηκε ὁ Χριστός. «Θάρρος, Βαρβάρα», τῆς λέει, «μὴ φοβᾶσαι τίς ἀπειλές τοῦ τυράννου, μήν τίς ὑπολογίζεις. Ἐγώ εἶμαι μαζί σου!». Κι ἀμέσως γιатρεύτηκαν ὅλες οἱ πληγές της! Πλημμυρισμένη ἀπό εὐγνωμοσύνη καί χαρά ἡ Βαρβάρα, προσεύχεται καί ἐπαναλαμβάνει τά λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου (βλ. Ρω 8,35-39): «Ποιός θά μέ χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ; Θλίψη ἢ στεναχώρια ἢ διωγμός...; Τίποτε στή γῆ καί στόν οὐρανό, στό τώρα καί στό ὕστερα, τίποτε καί κανεῖς δέν θά μπορέσει νά μέ χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ!».

Τό πρωί τῆς ἄλλης μέρας ὁδηγεῖται καί πάλι μπροστά στόν ἡγεμόνα. Μόλις ἐκεῖνος εἶδε ὅτι ἐξαφανίστηκαν τά τραύματά της καί δέν εἶχε μείνει οὔτε ἡ παραμικρή ἀμυχή, τῆς λέει:

- Βλέπεις πῶς οἱ θεοί σέ θέλουν δική τους καί σ' ἀγαποῦν, ἀφοῦ θεράπευσαν τίς πληγές σου;

- Οἱ θεοί σου εἶναι τυφλοί, τοῦ ἀπαντᾷ ἡ ἀγία Βαρβάρα, ἀναίσθητοι κι ἀκίνητοι· ἀδύναμοι νά βοηθήσουν τόν ἑαυτό τους. Πῶς, λοιπόν, θά μπορούσαν νά θεραπεύσουν ἐμένα; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ θεράπευσε, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ζωντανός.

Προσάζει καί πάλι ὁ Μαρκιανός νά καταπληγώσουν τό κορμί της, νά βάλουν ἀναμμένους δαυλοὺς στίς πληγές της, νά τή χτυποῦν καί στό κεφάλι ἀλύπητα... Ἐστρεψε ἡ Βαρβάρα τά μάτια της στόν οὐρανό καί ψέλλισε: «Χριστέ μου, μή μ' ἐγκαταλείψεις ὥς τό τέλος!».

Δέν χόρτασε ὁ δήμιος τήν κακία του. Τήν υπέβαλε καί σ' ἄλλα

ἀπερίγραπτα βασανιστήρια. **Μεγαλομάρτυρας** ἔγινε ἡ Βαρβάρα. Καί τό πιό ὀδυνηρό, σ' ὅλα ἦταν παρών ὁ πατέρας της· ἀσυγκίνητος, ἀσπλαχνος, πιό ἀναίσθητος κι ἀπό τήν πέτρα! **Μά τό διαμάντι τοῦ Χριστοῦ δέν ράγισε!**

Στό τέλος ὁ Μαρκιανός διατάζει νά τήν ἀποκεφαλίσουν. Ποιός ἀναλαμβάνει νά ἐκτελέσει αὐτό τό ἐγκλημα; **Ὁ ἴδιος ὁ πατέρας της!** Κυριαρχημένος ἀπό τήν ὀργή του, τραβᾷ τό ξίφος του καί τή σέρνει ὥς τό βουνό. Ἐκεῖ τή θανάτωσε μέ τά ἴδια του τά χέρια! Δέν πρόλαβε ὅμως νά κατεβεῖ ἀπό τό βουνό. **Κεραυνός** ἔπεσε πάνω του καί τόν ἔκανε στάχτη, γιατί μέ τήν ἀπανθρωπιά του ξεπέρασε καί τ' ἄλογα θηρία.

Κάθε χρόνο, στίς **4 Δεκεμβρίου**, στεκόμαστε μέ δέος μπροστά στή μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα. Ὁ πιστός λαός μας τήν ἀγαπᾷ καί τήν τιμᾷ ἰδιαίτερα. Πολλά κορίτσια ἔχουν τ' ὄνομά της, ἀσπαζόμαστε τήν εἰκόνα της, ναοί ὑψώνονται στή μνήμη της. Εἶναι ἡ πολιοῦχος τῆς Δράμας καί τοῦ Ρεθύμνου, καί ἡ προστάτις τοῦ πυροβολικοῦ καί τῶν ὀρυχείων. Ἀκτινοβολεῖ μέσ στους αἰῶνες τό μεγαλεῖο τῆς πίστεως καί τῆς ὑπομονῆς της! Ἄς ζητήσουμε, παιδιά, καί φέτος **τῇν πρεσβεΐα της**, τή θερμή προσευχή της γιά νά ἔχουμε κι ἐμεῖς τή δική της δυνατή καί ξεκαθαρισμένη πίστη, ν' ἀγαποῦμε ὅπως ἐκείνη τόν Χριστό μ' ὅλη μας τήν καρδιά! Τίποτε μὴν ἀφήσουμε νά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη του!

(Προτεινόμενα τραγούδια: α) «*Νέφος μαρτύρων*», β) «*Ἱερή κληρονομιά*» ἀπό «*Πνευματικές Ὁδές Β΄*», σ. 96. 98, CD «*Ἐρχομαι ταχύ*», ἀρ. 7, «*Καταφυγή*», ἀρ. 11, βλ. CD μέ ὕλικο).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Εικόνα της άγίας Βαρβάρας.*
2. *Άπολυτίκιο και μεγαλυνάριο σε αρχείο κειμένου.*
3. *Βιβλικός ύμνος σε αρχείο κειμένου και ήχου.*
4. *Τραγούδια σε αρχείο κειμένου και ήχου.*